

αὐτοῦ καὶ εἶναι ὅρις εἰς τὴν Συνέλευσιν, νὰ κηρύττωνται τούτου ἡ ἐκείνου μόνον τῶν πληρεξουσίων τὰ ὀνόματα εἰς πράξεις ἐπιγραφόμενας τῇ Συνελεύσει, ὅστε νὰ φαίνωνται αὐτὰ ἔργα ὀλίγων μόνον. Ἐξέδωκεν ὁ ῥήτωρ τὴν φιλαυτίαν τῶν ἄλλων, ὅσοι αἰσθανόμενοι τὴν ἰδίαν ἀνικανότητα εἰς τὸ νὰ ἐξετάζωνται μεταξὺ τῶν ῥητόρων, εὖρον εἰς τὴν ἀποσιώπῃσιν ταύτην τὸν τρόπον νὰ καλύψωσιν αὐτὴν καὶ ἀποδείξωσιν τὴν πρότασιν ὡς ἀρχὴν, ὑπέκρινεν εἰς σόφισμα πολιτικόν.

Τὸ αὐτὸ πρόβλημα ἐπανελήθη καὶ εἰς τὸν διαδύοντον τοῦ Ναυπλίου σύλλογον. [Συνεδ. Η, Δεκεμβρίου 21.] καὶ ἀπεδοκιμάσθη αὐτὴς· ἐπεταί ἄρα, δεῖν καταστῆναι νὰ ἐπανέλθῃ καὶ τρίτον εἰς τὴν προκειμένην ἐθνικὴν συνέλευσιν. Ἐπιθυμοῦντες δὲ ἄλλως ἡμεῖς τὴν νικην καὶ ἀποδοχὴν τοῦ προβλήματος, ποιοῦμεθα αὐτὸ ὑποκείμενον τῆς παρούσης διατριβῆς, θέλοντες δώσωμεν ἀφορμὴν εἰς τοὺς πληρεξουσίους νὰ διορθώσωσι τὴν σφαλερὰν ταύτην καὶ πρὸς βλάβην τῶν κοινῶν συμφερόντων ἐπικρατήσασιν συνήθειαν.

Ἡ δὲ ἄλλων λέξεων ἡ ἀνωτέρω πρότασις σημαίνει· συμφέρει νὰ ἡγεύσθῃ ὁ ἕκαστος διὰ τοίους λόγους ἕκαστος τῶν παρ' αὐτοῦ ἀπεσταλμένων ἀποφάσεων οὕτως ἢ ἄλλως περὶ τῶν συμφερόντων του; ἡ συντομώτερον, ὅποιον ὑπὸ τὴν ἡ διαγωγή, καὶ τὰ φρονήματα ἑκάστου; Ἡ πρότασις ἄρα οὕτω περικυβερτάσθαι θέλει ἀπαντήσῃ ὀλίγους ἐναντίους, ἡ παντάπασιν καθότι πᾶς τις, ὡς ἐντολεῖται, θέλει ἐμολογήσῃ, ὅτι ἔχει τὸ δικαίον νὰ γνωρίζῃ μὲ ἀκριβείαν, οὐ μόνον τὰς πράξεις, ἀλλὰ καὶ τοὺς λόγους καὶ τὸν χαρακτήρα τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ· καὶ ἐντολεῖται μὲν εἶναι τὰ ἔθνη εἰς ταύτην τὴν περίπτωση, ἐπιτροπὴ δὲ εἰς πληρεξουσίαν· ἀλλ' ἤθελεν ἦτο καὶ τότε εὐκόλως νὰ συνιδῶσιν τὴν ἀπάτην αὐτῶν οἱ πληρεξουσῖαι, ἰάν, τοῦ νόμου κηρύττοντος τὰς συνεδριάσεις ἐλευθέρας, καὶ ἰσχυρῶς τῇ δημοσιότητι, εἶχον τὰς εὐκολίας εἰς συντάξαι τῶν ἐφημερίδων νὰ δημοσιεύωσι τοὺς λόγους τῶν ῥητόρων, καὶ νὰ σημειώσωσιν ὅποιον ἀποδοχὴν εὖρον παρὰ τῇ Συνελεύσει. Μόνον ἄρα εἰς δημοσιεύματα πρακτικὰ μυστικῶν συνεδριάσεων ἤθελεν εἶναι δυνατόν νὰ ἀποσιωπήσῃ τὸ ὄνομα τοῦ ῥητοῦ. Ὡς τε δικαίως δυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν τὴν σφαλερὰν ταύτην συνήθειαν ἰδιοτροπίαν τοῦ ἡμετέρου βουλευτικοῦ κανονισμοῦ, ἀντιόχουσαν φανερώς εἰς τὸν περὶ τῆς δημοσιότητος νόμον.

Εἶπον ἄλλοι πρότερον, ὅτι πολιτεία Συναγματικὴ ἀνεῖ δημοσιότητος δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ· καὶ τοῦτο, διότι οἱ διαχειρίζοντες τὰ ἐκμυσία πράγματα ἐξολοθίζουσιν εὐκόλως εἰς καταχρήσεις διὰ τοὺς πολλοὺς πειρασμούς, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπόκεινται, καὶ ἐκ τούτου ὀρέγονται νὰ ἀρχώσιν ἀνευθύνως ὥστε πρέπει νὰ εὐρωμεν ἕνα χαλινόν, ὅστις νὰ κατέχῃ αὐτοὺς ἐν τῇ τῶν ὄρων τῶν χρεῶν αὐτῶν· καὶ τοιοῦτος ἐδοκιμάσθη ἀρχῆς· τὸ κριτήριον τοῦ δημοσίου, τοῦτέστι νὰ καθυποβάλλωμεν τὴν διαγωγὴν αὐτῶν πρὸς τὴν ἐπίκρισιν τοῦ κοινῆς, τὸ ὅποιον, ἀποῦσης τῆς δημοσιότητος, δὲν εἶναι κατορθωτόν· ὅποιαδήποτε ἄρα ἐλάττωσις ἢ κολάσῃς τῆς δημοσιότητος εἶναι ἐμολογουμένως ἀκάρτηκα πολιτικὸν κατὰ τοσοῦτον βεχύτερον, ὅσον ἐκείνη εἶναι μεγαλητέρα· καὶ κολάσῃς τῆς δημοσιότητος εἶναι ἀναντιρρήτως τὸ νὰ δημοσιεύωνται μὲν αἱ πράξεις καὶ οἱ λόγοι, νὰ ἀποσιωπᾶται δὲ ὁ λόγος καὶ ἡ ἐνέργεια. Εἶτε ὠφέλιμοι, εἶτε ἐπιβλαβεῖς ὡσιν οἱ λόγοι, πρέπει ἀναγκάως νὰ φανερωθῇ τὸ ὄνομα τοῦ ῥητοῦ, διὰ νὰ ἐδραστηθῇ τὸ κοινὸν εἰς τὴν περὶ αὐτοῦ γνώμην. Τί ἤθελαμεν εἰπεῖ περὶ θεάτρου, εἰς τὸ ὅποιον ἤθελαμεν ἀκούει μόνον τὰς φωνάς, δὲν ἤθελαμεν ὅμως ἐλπεῖν τὰ προσώπα; Τοιοῦτον ἀτεχνῶς θεάτρον ἐμοῖς ἀναγκαστικῶς τὰ πρακτικὰ τῶν Συνελεύσεων.

Τὰ πλεονεκτήματα τῆς δημοσιότητος, ὅσα προέρχονται ἐκ τῆς γνώσεως τῶν ὑποκειμένων, ἢ τῶν προσώπων τοῦ δράματος, μὴ δυνάμεθα παντάπασιν διὰ τῆς ἀποσιωπῆσεως τοῦ ὀνόματος αὐτῶν.

Πλεονέκτημα τῆς δημοσιότητος, λέγει ὁ σοφὸς Βενθᾶμς, εἶναι καὶ τούτο, ὅτι παρέχει εἰς τοὺς ἐκλογὰς τὴν εὐκολίαν νὰ ἐπιχειρῶσιν εἰς τὰς ἐκλογάς, ἔχοντες γνῶσιν τοῦ χαρακτῆρος τῶν υποψηφίων.

Εἰς τί συντελεῖ νὰ ἀνευώμεν τὰς Συνελεύσεις, ὅταν τὸ δημοσίον εἶναι ἐβδισμένον νὰ ἐκλέγῃ μεταξὺ ἀνδρῶν, περὶ τῶν ὁποίων δὲν εἶχε πῶς νὰ κρίνῃ πρότερον; Ὑποκρύπτοντες εἰς τὸ κοινὸν τὴν διαγωγὴν τῶν ἀπεσταλμένων αὐτοῦ, προσθέτομεν εἰς τὴν παράδοσιν τῶν καθηκόντων καὶ τὴν ἀτοπίαν τοῦ πράγματος, καθότι εἶναι ταῦτ' ἐν νὰ λέγωμεν εἰς τοὺς ἀποστέλλοντας· «Σεῖς θέλετε ἐκλέξει, ἢ ἀπεβάλλει τούτον, ἢ ἐκείνον τῶν πληρεξουσίων σας; χωρὶς νὰ ἡξεύρετε τὸ διὰ τί· σὰς εἶναι ἀπηγορευμένον νὰ ἀκούθητε εἰς τὰς ἐκλογὰς τὸν ὁρθόν σας λόγον· δὲν θέλετε ἔχει ἄλλον ὁδηγόν, διαχειρίζοντες τὴν μεγαλητέραν σας ἐξουσίαν, εἰμὴ τὴν τύχην καὶ τὰς φαντασιώδεις ὁρέξεις σας. (Τακτ. τ. Συνελεύσ. Τόμ. I σελ. 20).

Ἀλλὰ μὴ νομίσῃ τις, ὅτι αἱ πράξεις τῆς Συνελεύσεως, ἢ τὰ ψηφίσματα αὐτὰ δημοσιεύμενα, ἀναπληροῦσι τὴν τοιαύτην ἐλλείψιν, γινώμενα ὁδηγοὶ τῶν κοινοτήτων εἰς τὴν ὁποίαν μέλλουσι νὰ κἀμῶσι κρίσιν περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν πληρεξουσίων· αἱ πράξεις τῆς Συνελεύσεως εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν κοινῶν συζητήσεων, καὶ ἐξ αὐτῶν δὲν διακρίνεται τίς ὁ τὰ σωτηριώδη προτείνει καὶ ἀποδείκνυται, καὶ τίς ὁ ἀντενεργητὴς, ἢ τὰ ἐπιβλαβεῖ προβλεπῶν ὥστε ἡ κρίσις τοῦ δημοσίου θέλει εἶναι πάντοτε ἐκκρεμὴ καὶ μετῴρος, καὶ ἡ γνώμη αὐτοῦ εἰς τὰς ψήφοφας; ἢ ἐκλογάς, ἐπιπολάζουσα, ἀσέβητος καὶ ἀμφίβουλος· καὶ ἂν ποτε κατὰ περίστασιν ἤθελε λάβει ἀφορμὴν ἐκ διαγνώσεως τινος νὰ κρίνῃ, ἢ κρίσις, ὡς σπληνισμένη εἰς λόγους ἀνεῖ ἐπισημότητος, θέλει εἶναι διαφορετικὴ, ἢ ὅ,τι ἤθελεν εἶναι, ἂν γινώριζε τὰ πράγματα αὐτὰ ἀκριβῶς· ἐπειτα καὶ ἡ ἀκτὴ, σφαλερὰ ὡς

ἐπὶ τὸ πλείστον εἶσα, δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ ὡς γνώμην ἀσφαλῆς τῆς κρίσεως τῶν πολιτῶν περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν πληρεξουσίων, καὶ ἄπλως πάντων τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν.

Ὅσον, λέγει ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς, ὑπόκειται ἡ διαχείρισις τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας εἰς περισσοτέρους πειρασμούς, τῶσον ἰσχυρότερα ἐκείνη πρέπει νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἐνδεθυμένους αὐτὴν, διὰ νὰ ἀντέγῃσιν εἰς αὐτοὺς. Ἀλλὰ μὴτε σταθερώτερον, μὴτε γενικώτερον ὑπάρχει ἄλλο ἀπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν τοῦ δημοσίου· τὸ δημοσίον εἶναι κριτήριον καὶ κριτήριον ἀξιολογώτερον πάντων· ἀλλὰ δύναται μὲν τις νὰ προσποιητῇ εἰς τὸ φανερόν, ὅτι καταφρονεῖ τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ, καὶ νὰ παρατήσῃ αὐτὰς ὡς γνώμην ἐκπολαφούσας καὶ διεισώτας, καὶ ἐπὶ αὐτὰς ἀνταρτέονται ἀμοιβῶς· αἰσθάνεται ὅμως ἐκκρεμὴς, ὅτι τὸ κριτήριον τούτο, καίτοι μὴ ἀνκμάρτητον, εἶναι ἀδιδόνητον, ὅτι τείνει πάντοτε νὰ φωτισθῇ, ὅτι ἐμπεριέχει ὅλην τὴν σοφίαν καὶ ὅλην τὴν δικαιοσύνην ἐνὸς ἔθνους, ὅτι ἀποφασίζει πάντοτε περὶ τῆς τύχης τῶν δημοσίων ἀνδρῶν, καὶ ὅτι αἱ ποινὴς, τὰς ὁποίας ἐπιβάλλει, εἶναι ἀναπόφευκτοι. Ὅσοι παραπονέονται διὰ τὰς ἀποφάσεις τῆς, εἰς αὐτὴν πάλιν ἐκκαλοῦσι τὴν δίκην, καὶ ὁ ἐνάρτεος, ἐναντιούμενος εἰς τὴν γνώμην τῆς ἡμέρας, γινώμενος ἀνώτερος γενικῆς τινος κραυγῆς, μετρεῖ καὶ σταθμίζει μυστικῶς τὰς ψήφους ἐκείνων, εἰτινες τὸν ἐμοιάζουν.

Πῶς ἄρα ἐπαγρυπνεῖται τὸ ὅλον τῆς Βουλῆς ἢ τῆς Συνελεύσεως, χωρὶς νὰ ἐπαγρυπνῶνται καὶ ἕκαστα τῶν μελῶν; Καὶ πῶς γίνεται νὰ ἐπαγρυπνῶνται ταῦτα, μὴ γνωρίζομένης τῆς διαγωγῆς αὐτῶν, τοῦτέστι τῶν λόγων καὶ ἔργων, τὰ ὅποιον κατορθοῦνται διὰ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὀνόματος καὶ αὐτῶν; Ἄρα μηδενίζεται ἐνταῦθα διὰ τῆς ἀποσιωπῆσεως ὁλόκληρον τὸ πλεονέκτημα τοῦ νὰ κατέχωνται οἱ πληρεξουσῖαι ἐντὸς τῶν χρεῶν αὐτῶν. Συμφέρει λοιπὸν νὰ δημοσιεύωνται τὰ ὀνόματα τῶν ῥητόρων· καὶ μηδεὶς τῶν πληρεξουσίων, νομίζω, εἶναι ἀκριλότιμος τόσον, ἢ ἀπειρόκαλος, ὥστε, δυνάμενος μὲν νὰ εἰσέρῃ γνώμην περὶ πράγματος ὠρελίου, νὰ δυσχεραστῇ, ἢ νὰ δειλιάσῃ εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ ὀνόματος του, μὴ δυνάμενος δὲ, ἢ συσταλλόμενος ἄλλως, νὰ ἐπιβλήσῃ τὴν ἀποσιωπῇσιν τῶν ὀνομάτων, ὡς μέσον διὰ νὰ σκεπασθῇ τὴν ἰδίαν ἀνικανότητα ἢ δειλίαν· καθότι τοῦτο ἤθελεν εἶναι ἀποτέλεσμα φθόνου.

Ἐὰν ὑπῆρχε δυνατόν, λέγει ὁ αὐτὸς φιλόσοφος, νὰ διαφύγῃ τιμὴ κριτήριον τοῦ δημοσίου, τίς ἄραγε ἤθελε τὸ ἐπιθυμῆσαι; Ὅχι βεβαίως ὁ τίμιος, μὴτε ὁ περρωτισμένος· ἐπειδὴ μὲ τὴν καιρὸν δὲν ἔχουν οὗτοι νὰ φοβῶνται μηδὲν· μαλίστα δὲ ἐλπίζουσι τὸ πᾶν. Οἱ ἐχθροὶ τῆς δημοσιότητος δύναται νὰ καταταχθῶσιν εἰς τρεῖς κλάσεις· ὁ κακοῦργος, ὅστις προσπαθεῖ νὰ διαφύγῃ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ κριτοῦ τοῦ ὁ θεσπότης, ὅστις θέλει νὰ πνίξῃ τὴν δημοσίαν γνώμην, τῆς ὁποίας φοβεῖται ν' ἀκούσῃ τὴν φωνήν· ὁ δειλὸς καὶ ὀνηρὸς, ὅστις μέμριται τὴν γενικὴν ὀκνηρίαν, διὰ νὰ σκεπασθῇ τὴν ἐδίκην του.

Θίλουν δὲ εἰπεῖ ἴσως, ὅτι σύλλογός τις, μάλιστα ἂν εἶναι πολυάριθμος, σπληνίζει ἐν δημοσίῳ ἰσχυρότερον, τὸ ὅποιον χρησιμεύει ὡς χαλινὸς εἰς ἐαυτόν. Ἀποκρίνομαί, ὅτι σύλλογος, ὅταν πολυάριθμος καὶ ἂν εἶναι, δὲν θέλει ὑπάρχει οὐδέποτε ἀκροῦντως, ὥστε νὰ ἀναπληρωθῇ κατὰ τοῦτο τὸ ἀληθές· δημοσίον. Θίλει εἶναι πάντοτε διηρημένος εἰς δύο μέρη, τὰ ὅποια δὲν ἔχουν ἀναρρικτῶς πρὸς ἄλληλα, τὰ ἀναγκαῖα χαρακτηριστικὰ, διὰ νὰ ἀναπληρώσωσι τὰ ἔργα τοῦ κριτοῦ· τὸ ἀνερλόηπτον λείπει εἰς αὐτὰ. Ὅποια καὶ ἂν ἤθελεν εἶναι ἡ διαγωγή μέλους τινος, θέλει ἀπαντήσῃ μετὰ ἐκείνου εἰς τοὺς μὲν ἀποδοχὴν, εἰς τοὺς δὲ ἐναντίωσιν. Ἡ ἰσχυρὴ ἐφορεῖ δὲν θέλει ἀρκέσαι πρὸς αὐτὴν τῆς συνδρομῆς τῆς ἐξωτερικῆς διὰ νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν τιμιότητα· οἱ ἄνθρωποι φοβέονται ὀλίγον τὰς ἐπιτιμῆσεις τῶν φίλων των, γίνονται σχεδὸν ἀναισθητοὶ εἰς ἐκείνας τῶν ἐχθρῶν των. τὸ δὲ πατριστατικὸν πνεῦμα, περιορισθὲν εἰς μικρὸν τινὰ φραγμὸν, διαφθείρει ἐπίσης καὶ τὸν ἑαυτὸν καὶ τὸν φρόνον.

Μεταξὺ δὲ τῶν ἀντιρρήσεων, τὰς ὁποίας ἐπικριθεῖ κατὰ τῆς δημοσιότητος ὁ συγγραφεὺς, εἶναι καὶ ἡ ἐξῆς, τὴν ὁποίαν ἐδύνατο εἰ φίλοι τῆς τῆς μυστικότητος καὶ ὀκνηρίας νὰ μεταχειρισθῶσιν εἰς ὑπεράσπισιν.

Ἡ δημοσίευσιν τοῦ ὀνόματος δύναται νὰ παραδώσῃ εἰς μῖτος δημοσίον μέλος τι τῆς Συνελεύσεως διὰ πράξεις, αἱ ὁποῖαι ἤθελεν εἶναι ἀξίαι ἄλλης τύχης.

Ἀλλὰ τὸ κοινόν, ἀπαντᾷ ὁ συγγραφεὺς, εἶναι ἱκανὸν νὰ διαστέλλῃ πάντοτε τοὺς φίλους τοῦ ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ του. Ἐὰν δὲ μέλος τι τῆς Συνελεύσεως δὲν ἔχῃ ἱκανὴν σταθερότητα διὰ νὰ καταφρονεῖ ἀδικίαν τινὰ σιγματικὴν, ἢ θελεῖ τὴν λείπει τὸ πρῶτον χαρακτηριστικὸν τῆς καταστάσεως τοῦ τῆς ἀπάτης· εἶναι ἴδιον νὰ ἔχῃ περιστατικὴν μόνον διάκρισιν, ἢ ὅποια δύναται νὰ πύσῃ εἰς πᾶσιν σιγματικὴν ἢ δὲ ἀληθεῖς ἀπ' ἐναντίας εἶναι ἀδιαφθαρτός· ὅθεν δὲν προκύπτει ἄλλο, εἰμὴ νὰ φέρωμεν αὐτὴν εἰς τὸ φανερόν· καὶ εἰς τοῦτο τὸ πᾶν συντρέχει, παρῶς τῆς δημοσιότητος. Τὸ ἀδικὸν ἔργον ἀπαξ γινώμενον, τὸ μῖτος μεταβάλλεται εἰς ἀγάπην, καὶ ἐκείνος, ὅστις μὲ βλάβην τῆς ἡμετέρας ὑποκλήσεως του ἐτόλμησε νὰ σύρῃ τὴν πιστωτικὴν ταύτην ἀνταλλαγματικὴν εἰς τὸ μέλλον, πακρύνεται μετὰ ὑπερβολὴν τοκισμοῦ (Τὰ λοιπὰ εφεξῆς.)

Ἐπιδιορθώσεις. — Δρ. 12, Σελ. α, στήλ. α, στίχ. 22, ἀνάγνωθι ΡΟΤΚΜΑΝ.

αὐτὰς ἐξῆς παρατηρήσεις. « Ὄταν ὑπετάχθη τὸ Ἀλγέ-
ριον ἐπὶ τῇ: ἔξουσίαν τῶν Γάλλων, δὲν ἦτον ἄλλο παρὰ εἶδος
τῆς πρακτικῆς δημοκρατίας τῶν Γενιτσάρων, οἵτινες ἐξέλεγον
τοὺς ἀρχηγούς των διόλου ἀνεξαρτήτους ἀπὸ τὴν Πόρταν.
Δὲν ἔμελλεν εἶναι λοιπὸν τώρα παραδοξότερον ἄλλο παρὰ τὴν
τοιαύτην διίσχυρίσιν τοῦ Σουλτάνου, θέλοντες νὰ ἀνακτῇ-
σιν τὸν ὅποιον ἀπὸ ἐκατὸν ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα δὲν
μεταβίβαστο τὴν κυριαρχίαν του. Ἐάν δ' ἐκινδύνευε νὰ γένῃ
ἡ ἀναχώρησις αὕτη, δὲν μᾶς φρίνεται δυνατόν νὰ προσέλθῃ
ἐκ τῆς αἰτίας. » (Ἐφ. τῶν Συζητήσεων.)

Ἡ αἰ συμφωνίαι, αἵτινες ἔγειναν ἐν Ῥώμῃ τὴν 4 τοῦ
Ἀπριλίου, μεταξὺ τοῦ τῆς Γαλλίας Πρέσβευς Κόμητος
Σαιν-Βαλαίρου καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Καρδινάλου Βερνέττου, περὶ
τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἔχουν ν' ἀναχωρήσωσιν ἐκ τοῦ Ἀγκῶ-
νος τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα.

1. Τὰ εἰς τὸν Ἀγκῶνα ἐλθόντα στρατεύματα μετὰ τὴν
γαβύραν Ῥοδανὸς, 460 ἄνθρωποι τὸν ἀριθμὸν, νὰ ἀποπλεύ-
σωσιν εὐθὺς ὀπίσω εἰς τὴν Γαλλίαν.

2. Ἐνὸσω διαμένουσιν εἰς τὸν Ἀγκῶνα τὰ κατὰ τὴν 11
τοῦ Φεβρουαρίου ἀποβάντα ἐκεῖσε στρατεύματα, πρέπει νὰ
εὐρίσκωνται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἐξοχωτάτου Πρέσβευς
τῆς Γαλλίας, εἰς τὸν ὅποιον θέλει ἐπιτραπῇ παρὰ τῆς Κυ-
βερνήσεώς του, νὰ δίδῃ κατ' εὐθείαν τὰς διαταγὰς πρὸς τὸν
διοικητὴν αὐτῶν τῶν στρατευμάτων.

3. Οὔτε τὰ στρατεύματα ταῦτα, οὔτε ὁ στόλος δύναν-
ται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ αὐξηθῶσι μετὰ νέαν ἐσθθῆιν.

4. Δὲν συγχωρεῖται εἰς τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα, ἐν-
ὄσω εὐρίσκονται ἐν Ἀγκῶνι, νὰ κάμωσι κάμμίαν ὀχύρωσιν,
αἱ δὲ τώρα γινόμεναι θέλουν παύσει εὐθὺς, καὶ δὲν θέλουν
ἐπιχειρηθῇ ἐκ νέου.

5. Ὅταν ἡ Παπικὴ Κυβέρνησις δὲν θέλῃ χρειάζεσθαι
πλέον τὴν ὁποίαν ἐζήτησεν ἀπὸ τὰ Ἀυστριακὰ στρατεύματα
συνδρομήν, θέλει παρακαλέσει ὁ Μπακαριώτατος τὴν Α. Α.
καὶ Β. Ἀποστολικὴν Μεγαλειότητα νὰ τὰ μετακαλέσῃ. Ἐν
ταύτῳ δὲ θέλουν ἀναχωρήσει τότε διὰ θαλάσσης καὶ τὰ
Γαλλικὰ στρατεύματα.

6. Ἀπὸ τοῦ νῦν μόνῃ ἡ Παπικὴ σημαία θέλει ὑψοῦσθαι εἰς
τὴν ἀκρόπολιν τοῦ Ἀγκῶνος.

7. Δὲν δύνανται τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα νὰ ἐξέρχων-
ται πέραν τοῦ περιόλου τῆς πόλεως τοῦ Ἀγκῶνος. Ὅταν τὸ
14 ἄρθρον τῆς κατὰ τὴν 23 τοῦ Φεβρουαρίου γενομένης
συμφωνίας παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Κουδιέρου πρὸς τὸν τὴν
τροφοδοσίαν ἐργολαβήσαντα Κύριον Βενέδικτον Κωνσταν-
τίνην θεωρεῖται ὡς ἄκυρον.

8. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἐν τῷ Ἀγκῶνι εὐρισκομένων στρατευ-
μάτων δὲν θέλουν ἐμποδίσαι, οὔτε παρενοχλήσαι οὐδὲμῳ
τὴν ἐν τῷ Ἀγκῶνι ἐνέργειαν τῆς Παπικῆς Κυβερνήσεως,
καὶ μάλιστα τῆς Αστυνομίας.

9. Ὅλα τὰ ἐξόδα τῆς ἐκστρατείας, καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο ἤ-
θελε χρειασθῇ ἐφ' ὁποιοδήποτε λόγῳ εἰς τὰ ἐν τῷ Ἀγκῶνι
Γαλλικὰ στρατεύματα, θέλουν εἶναι εἰς ὄφελος τῆς Γαλλίας.

10. Παρὰ τῷ διοικητῇ τῶν ἐν Ἀγκῶνι Γαλλικῶν στρα-
τευμάτων θέλει εὐρίσκεισθαι πολιτικὸς λειτουργὸς ἔχων τὴν
δύναμιν ἐξουσίαν παρὰ τοῦ Κυρίου Πρέσβευς τῆς Γαλλίας,
καὶ θέλει εἶναι διωρισμένος νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἀκριβοῦς ἐκ-
τάσειν τῶν προηγουμένων ἁρθρῶν.

Τὴν 25 τοῦ Ἀπριλίου, συζητήσεως γενομένης ἐν τῷ τῶν
Λόρδων Συνεδρίῳ περὶ τῆς τάξεως τῆς ψηφοφορίας τῶν δύο
οὐτιωδῶν μερῶν τοῦ μεταρρυθμιστικοῦ προβουλεύματος,
ἀπερρίφθη ἡ πρότασις τοῦ λόρδου Γραϊ μετὰ πλειοψηφίαν 35
μελῶν, καὶ ἐνίκησεν ἡ γνώμη τοῦ λόρδου Λυνδούρστου, τὸ
νὰ ψηφισθῇ δηλαδὴ πρῶτον ἡ συγχώρησις τοῦ ἐκλεκτικοῦ
δικαιώματος εἰς τὰς στερουμένους αὐτὸ ἐμπορικὰς καὶ χει-
ροτεχνικὰς πόλεις, καὶ δεύτερον, ἡ ἀναίρεσις αὐτοῦ τοῦ δι-
καιώματος εἰς τὰ σαπρὰ λεγόμενα χωρία, τὰ ὁποῖα
εὐρέθησαν νὰ τὸ ἔχωσιν ἀνέκαθεν.

Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν ταύτην ὁ λόρδος Γραϊ ἐπρότεινεν εἰς
τὸν βασιλέα τὴν χειροτονίαν 35 νέων λόρδων, ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς
μὴ θέλων νὰ κάμῃ τὴν ὑπέρμετρον ταύτην χρῆσιν τοῦ προ-
νομίου του, ἐδέχθη τὴν παραιτήσιν του. Λέγεται δὲ ὅτι ἔ-
μελλε νὰ καλεσθῇ εἰς τὴν ἀρχηγίαν καὶ νὰ συστήτῃ τὸ νέον
ὕπουργεῖον, κατ' ἄλλους μὲν, ὁ λόρδος Πεϊλος, κατ' ἄλλους
δὲ ὁ λόρδος Ἀρρένδης, καὶ κατ' ἄλλους ὁ λόρδος Βέλλιγκτων.

Τὴν 8 Μαΐου ἔμελλε νὰ κινήσῃ ἡ ἐκστρατεία τοῦ Δὸν Πέ-
τρου ἐκ τῆς νήσου Ἀγ. Μιχαήλ, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Πορ-
τογαλλίαν.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.—Ὁ δεύτερος υἱὸς τοῦ περιφήμου Καρτά-
σιου, Κωνστας Καρτάσιος ἐτελεύτησεν ἐν Τρικκάλῳ τῆς Κο-
ρινθίας κατὰ τὴν 18 τοῦ παρελθόντος, εἰς νεανικὴν ἔτι
ἡλικίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπηγγέλλετο ὅτι ἤθελεν εὐδοκι-
μήσει εἰς τὸ στρατιωτικὸν στάδιον, τὸ ὅποιον ἐκκληρονόμη-
σεν ἀπὸ τὸν πατέρα του, καὶ εἰς τὸ ὅποιον ὠδηγήθη ἱκανῶς
ἀπὸ τὸν γενναῖον καὶ ἐμπειροπόλεμον ἀδελφόν του, τὸν
στρατηγὸν Τσάμην. Ἐτάφη δὲ μετὰ στρατιωτικὴν τιμὴν πρό-
πουσαν εἰς τὸν βαθμὸν του, κατὰ τὴν ἐξῆς περιγραφὴν, τὴν
ὁποίαν ἀρτίως ἐλάθομεν.

Ἐκ Τρικκάλων, 18 Μαΐου. — Σήμερον ἐτελεύτησεν ἐνταῦθα ὁ χιλιάρχος
Κωνστας Καρτάσιος μετὰ πέντε ἡμερῶν ἀσθένειαν, καὶ ἐτάφη μετὰ τὴν
ἀνήκουστον πομπὴν ἡ δὲ κηδεία αὐτοῦ ἔγεινε κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.
Δύο γραμμαὶ στρατιωτῶν μετὰ τὰ ὅπλα ὑπὸ βραχίονα ἐκτεινόντο ἀπὸ
τὴν εἰκίαν, ὅπου ἦτο τὸ λείψανον, εἰς εἰς τὴν ἐκκλησίαν μεταξὺ αὐτῶν
τῶν δύο γραμμῶν ἐπροπορεύοντο εἰς ἀκόλουθον: α ὑπασπισταὶ ξιφῆρες
μετὰ τὰ ξίφη πρὸς τὴν γῆν, β Σημασιφόροι μετὰ τὰς σημαίας, γ σάλπιγγες,
δ τύμπανον, 3 Ἀξιωματικοὶ εἰς 3 γραμμάς, καὶ ἀκολουθοῦν 30 στρατιῶ-
ται μετὰ τὰ ὅπλα ὑπὸ βραχίονα, 40 Ἀξιωματικοὶ μετὰ τὰ σπαθία ὑπὸ βρα-
χίονα, ἀνὰ δύο εἰς γραμμὴν, 4 φανάρια, ε σταυρὸς, 12 ἱερεῖς ἀνὰ δύο
εἰς γραμμὴν, 1 ἱεροκέρυξ, 12 Ἀξιωματικοὶ ἔφερον τὸ λείψανον, πλησίον
τοῦ οὗτου ἀκολουθεῖ ὁ αὐτάδελφός του στρατηγὸς Δ. Τσάμης Καρτά-
σιος περικυκλωμένος ἀπὸ Ἀξιωματικούς, καὶ ἀπὸ τοῦς πληττιστέροισι
συγγενεῖς καὶ φίλους, μετ' αὐτοὺς δὲ καὶ ὁ λαὸς τῶν Τρικκάλων.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀκολουθίας, ὁ ἱεροκέρυξ Κ. Γερμανὸς ἐξεφώ-
νησε λόγον σύντομον καὶ κατάλληλον, ὥστε ἐκίνησεν εἰς δάκρυα τοὺς πα-
ριστάτας. Μετὰ τὸν ἐνταφισμὸν τοῦ σώματος ἐπροβόλησαν τρεῖς.

**Περὶ τοῦ, ἂν συμφέρῃ νὰ κατὰχωρῶνται εἰς τὰ πρακτικὰ
τῶν Συνελεύσεων τὰ ὀνόματα τῶν ῥητόρων.**

Τὸν ἐκτελεστικὸν κανόνα ἀκολούθησεν μέχρι τοῦδε αἱ Συνελεύσεις
μας· καὶ παρατηρῶ, ὅτι οὐκ χωρὶς ἀντιλογίας. Εἰς τὴν ἐν Ἀργεῖ Δ Συ-
νέλευσιν ἐφύλακται τὸ πρόβλημα, καὶ ἀπεφασίσθη (Πρακτ. σελ. 59, συ-
νεδ. 12) νὰ γράφεται μόνον ἡ ἔκθεσις τῶν προβαλλομένων κτλ. Ἀλλ'
εἰς τὰ πρακτικὰ δὲν σημαίνει οὐδεὶς λόγος, ὅτι τὸν ὅποιον ὑπερί-
σχουσιν ἡ ἐνστάσις γνώμη· καὶ δὲ, διατὰ γινόμενα τῶν συνεδριάσεων
τῆς Δ Συνελεύσεως, ἐνθυμούμεθα καλῶς, ὅτι ὁ ἀπὸ τῶν ὁποίων ἀνέφε-
ρεν ὁ Κύριος Χρυσόγελες, ἦγον, ὅτι, γίνεται ἀδύνατον εἰς τοὺς πλημμε-
λῆς.

Αρ. 13. 1 Ιουνίου 1832.
Ετος Α'
ΤΕΤΑΡΤΗ.— ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ,

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
Ετήσια, Φοίνικες 36.
Εξαμηνιαία 18.
Τριμηνιαία 9.
Αι συνδρομαί γίνονται, ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Αρ. 166. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Διατάττει.
Α. Ο Κύριος Κωνσταντῖνος Δούκας διορίζεται Ἐκτακτός Διοικητὴς τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος.
Β. Ἐνεργεῖ κατὰ τὰς ἐπισυναπτομένας ὁδηγίας ὑπ' ἀρ. 167.
Γ. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.
Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 Μαΐου 1832.
Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Δ. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Δ. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΑΛΠΟΥΤΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Αρ. 178. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Διατάττει.
Α. Ο Κύριος Γεώργιος Διοσκούφης διορίζεται Διοικητὴς τοῦ, Ἀμοργοῦ, Σικύνου καὶ Πολυκάνδρου, ἀντὶ τοῦ Κ. Χ. Στεκούλη.
Β. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.
Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 Μαΐου 1832.
Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Δ. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Δ. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΑΛΠΟΥΤΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Αρ. 179. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Διατάττει.
Α. Ο Κ. Ἰωάννης Βρατσάνος διορίζεται Διοικητὴς Κέας, Θερμίων καὶ Σερύφου.
Β. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.
Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 Μαΐου 1832.
Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Δ. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Δ. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΑΛΠΟΥΤΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Αρ. 192. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
Διατάττει.
Α. Ο Κ. Νικόλαος Σκρόβος διορίζεται Ἐκτακτός Διοικητὴς

τῶν νήσων, Πετσῶν, Πόρου, Λιγίνης, Ἀγκιστρίου καὶ Σαλαμῖνος.
Β. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.
Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 6 Μαΐου 1832.
Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Δ. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Δ. ΠΑΛΠΟΥΤΑΣ, Δ. ΜΕΤΑΞΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Αρ. 197. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Διατάττει.
Α. Ο Κ. Κανούσης διορίζεται Διοικητὴς Σίφνου, Μήλου, καὶ Κιμῆλου ἀντὶ τοῦ Κ. Ι. Πιτάρη.
Β. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.
Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 7 Μαΐου 1832.
Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Δ. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Δ. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΑΛΠΟΥΤΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Αρ. 205. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Διατάττει.
Α. Ο Κ. Δημήτριος Καρχιζᾶς διορίζεται Διοικητικὸς Τοποτηρητὴς Ἀργούς.
Β. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.
Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 8 Μαΐου 1832.
Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Δ. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Δ. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΑΛΠΟΥΤΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Αρ. 207. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Διατάττει.
Α. Ο Κ. Θεόδωρος Καρχιμάνος διορίζεται Τοποτηρητὴς Νησίου.
Β. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.
Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 8 Μαΐου 1832.
Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Δ. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Δ. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΑΛΠΟΥΤΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Αρ. 209. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Διατάττει.

Α. Ο Κ. Ιωάννης Παπαδόπουλος διορίζεται Τοπότηρ-
της Πύργου.

Β. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ πα-
ρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 8 Μαΐου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝ-
ΤΗΣ, Δ. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Δ. ΜΕΤΑ-
ΞΑΣ, Δ. ΠΑΛΠΟΥΤΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Αρ. 215. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Διατάττει.

Α. Ο Κ. Παναγιώτης Βαριόπουλος διορίζεται Διοικητὴς
τῆς Ὑδρας.

Β. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ πα-
ρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 Μαΐου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Δ.
ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Δ. ΜΕΤΑ-
ΞΑΣ, Δ. ΠΑΛΠΟΥΤΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Αρ. 227. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Διατάττει.

Α. Ο Κ. Παναγιώτης Σούτσος διορίζεται Διοικητὴς Λα-
κεδαιμόνος.

Β. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ πα-
ρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 11 Μαΐου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ,
Δ. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Δ. ΜΕΤΑ-
ΞΑΣ, Δ. ΠΑΛΠΟΥΤΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 31 Μαΐου.

Ὁ Ἑλληνικὸς Καθρέπτης τῆς 27 τοῦ Μαΐου κό-
μνει ἀνάρμοστον τινὰ καὶ ἀναξίαν σχεδὸν ἀναιρέσεως παρα-
τήρησιν εἰς τὸ 11 φύλλον τῆς Ἑθνικῆς Εφημερίδος, εἰς τὸ
ὁποῖον ἐδημοσιεύθη τὸ τελευταῖον πρωτόκολλον τοῦ ἐν Λον-
δίῳ Συμβουλίου περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων.

Ἄν ἡ πράξις τῆς Συμμαχίας αὕτη διαγράφη τρόπον τινὰ
τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ βαδίζῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυ-
βέρνησις, διὰ νὰ ἔχῃ τὸ ὑποστήριγμα τῶν Δυνάμεων, αὐτὸς
εἶναι ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἐπῆρεν ἡ σημερινή. Ἡ δὲ ἐπιστο-
λὴ τῶν Ἀντιπρέσβων, ἣτις ἐξεδόθη εἰς τὸ 12 φύλλον μας,
καὶ διὰ τῆς ὁποίας ἐγείνεν ἡ κοινοποίησις τοῦ πρωτοκόλ-
λου εἰς τὴν Κυβέρνησιν, εὐρίσκεται εἰς τόσῃν ἀρμονίαν με-
τὰ τὰς ἀρχάς, τὰς ὁποίας αὕτη ἀκολουθεῖ, ὥστε οὐδεὶς εὐ-
φρονῶν ἠδυνάτο νὰ ὑποπτευθῇ ὅτι ἐδισταζομεν νὰ δημο-
σιεύσωμεν ἐγγράφον, τὸ ὁποῖον ἦτον ἀντικρὺ τρανὴ ἀπ-
δοχὴ τοῦ παρόντος συστήματος, καὶ πικρὸς ἐλεγχὸς τοῦ
παρελθόντος.

Ἐχομεν δὲ ἐνδόμυχον εὐχάριστησιν ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ

πρωτοκόλλου εὐρέθῃ νὰ ταυτίζεται, τοῦτο μὲν, μετὰ τὸν
σκοπὸν τῶν προσπαθειῶν μας, ὅστις ἦτο τῶν νῦν ἀπαλ-
λαθῶμεν τοῦ αὐθαιρέτου, καὶ τῶν ἀντικεινωνικῶν καὶ ὀλε-
θριῶν αὐτοῦ συνεπειῶν, τοῦτο δὲ, μετὰ τὴν ἐπεικὴ καὶ μα-
τριόφρονα διαγωγὴν τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεώς μας, ἣτις,
ὅσον συνάδει μετὰ τὰ ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ ὠρισμένα, τόσον ἀ-
ξιοῦται καὶ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ κοινοῦ.

Ἡ ἐξουσία, ἣτις ἤθελεν αἰσχυρῆθαι καὶ συγχισθῆαι πάλιν
ἀπὸ τὰς νοθεσίας καὶ τοῦ νέου τούτου πρωτοκόλλου, δὲν
ὑπάρχει πλέον· αὕτη, ἀφοῦ ἐξουδένωσε τὰ ἱερότατα τοῦ
πολίτου δίκαια, καὶ ἐνέπαιξεν οὕτως ὑπερπράως τὴν ἐθνι-
κὴν μεγαλειότητα, ἐκρημνίσθη ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ ἰδίου
αὐτῆς ὄγκου.

Ἐάν, ὅταν μᾶς ἀπεχαιρέτησεν ἡ καλὴ ἐκείνη Κυβέρνησις,
δὲν μᾶς ἄφινε τὸ Δημόσιον Ταμεῖον κενόν, καὶ προσέτι εἰς
βάρος τὴν πληρωμὴν τοσούτων καθυστερημένων μισθῶν τῶν
δορυφόρων τῆς, αἱ λεηλασίαι τῶν πέλων, τὰς ὁποίας ἐνασπε-
νίζετο νὰ λέγῃ καὶ ἐπαναλέγῃ ὁ Καθρέπτης, ἀποδίδων
ἀδίκως εἰς τὸ ἐθνικὸν στρατιωτικόν, καὶ ὅχι εἰς τοὺς προπι-
όντας τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς, ἤθελεν ἐπαπορρωθῆαι
ἀνεπαισθήτως ὑπὸ τὸν εὐτακτὸν δρόμον τῆς δημοσίου οἰκονο-
μίας· τὰ δὲ ἄθλια δημιουργήματα τοῦ καταπροποθέντος
μακκιαβελισμοῦ, ἐκτιμῶντα κάλλιον τὴν ἐπιείκειαν καὶ με-
τριότητα τοῦ ἐπικρατήσαντος συστήματος, δὲν ἤθελεν τολ-
μᾶ ν' ἀνακύττωσι καὶ διασπείρωσι τὸν πανικὸν φόβον
εἰς τὸν λαὸν ὑπὸ τὴν εἰρηνικὴν τῶν νόμων ἐνέργειαν.

Τὰ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ στρατηγοῦ Κορδέτου εὐρισκό-
μενα ἐνταῦθα στρατεύματα σύγκεινται ἐξ ἑνὸς ἡμιτάγμα-
τος τοῦ 21 συντάγματος τῶν ἐλαφρῶν πεζῶν καὶ τοῦ ἁ-
τάγματος τοῦ 57 συντάγματος τοῦ τῆς γραμμῆς πεζικοῦ.
Τὸ πεζικὸν ὅλον διοικεῖται ἀπὸ τὸν ἀντισυνταγματάρχην
Βόνουλσεν τοῦ 21· ὁ δὲ ταγματάρχης Βουγιγιέρης διοικεῖ τὸ
57, καὶ ὁ ταγματάρχης Νῶδ τὴν ἐν Πιλαμνηδίῳ φρουροῦ-
σαν ἀπόμοιραν. Τὸ τάγμα τοῦ 57 εἶναι διαιρησμένον εἰς
τὸ φρούριον Ἰτσαλὲν καὶ εἰς τὸ προάστειον τὴν Πρόοιαν.
Τὸ τάγμα τοῦ πυροβολικοῦ διοικεῖται ἀπὸ τὸν λοχαγὸν
Βράϊμαν. Ὁ ταγματάρχης Νοϊάντος ἔχει τὴν φρουρὰν τοῦ
Ναυπλίου καὶ τῶν κενονοστασιῶν αὐτοῦ, βοηθούμενος ἀπὸ
τοὺς δύο αὐτοῦ ὑπασπιστάς, τοὺς λαχαγούς Τροϊσμόντην καὶ
Ρεβερώνα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἀπὸ ἀνθρώπων ἐλθόντα νεωστὶ ἐκ Κερκύρας μνησθέντες
ὅτι εἶχον φθάσει ἐκεῖ ἐφημερίδας τῶν Παρισίων μέχρι τῆς
4 τοῦ Μαΐου καὶ περιείχον εἰδήσεις ἐκ Λονδίνου μέχρι
τῆς 30 Ἀπριλίου· κατὰ τὸ λέγειν λοιπὸν τῶν εἰρημίνων ἐ-
φημερίδων, ἡ Ἀγγλίᾳ εὐρίσκετο μετὰ τὴν παραίτησιν
τοῦ λόρδου Γραϊ μέχρις ἐκείνης τῆς ἐποχῆς χωρὶς ὑποβο-
γείου ἀκόμῃ, καὶ εἶχον συμβῇ ταρχαί· διὰ τοῦτο· τὸ δὲ
Συνέδριον τῶν Κοινῶν εἶχε περακαλέσει δι' ἀναφοράς τοῦ τῶν
Βασιλέως νὰ χρητῆσθαι εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων πάλιν
τὸν λόρδον Γραϊ. — Ὁ Κύριος Κασιμίρος Παρέριος ἀπέ-
θανε, κατὰ τὰς αὐτὰς ἐκ Παρισίων εἰδήσεις.

Ἐκ Παρισίων, 11 Ἀπριλίου. — Πράξις ἐπίσημος τῆς
Τουρκικῆς Κυβερνήσεως ἀναγγέλλει ὅτι ἀπεσπάρη ἡ Γαλλία
νὰ παραιτήσθαι τὸ Ἀλγέριον.

Ὁ τῶν Συνεδρίων Ἀγγελοῦ, ἐκδίδων τὴν εἰδήσιν ταύτην,